

dansk-russiske forhold er på spil, hvor man diskuterer konflikten og en fredelig løsning i Tjetjenien, hvor man har en mand, som er udpeget af en demokratisk valgt regering til at finde en fredelig løsning på konflikten, som så bliver tilbageholdt i Danmark, altså er det ikke nogen almindelig politimæssig sag.

Og når regeringen rådfører sig med Folketinget og Det Udenrigspolitiske Nævn, når man holder møde i regeringens sikkerhedsudvalg, jamen så er det jo ikke nogen helt almindelig politimæssig sag, som både statsministeren har påstået talrige gange, og nu også talrige Venstre-folk her i salen forsøger at give indtryk af.

Jeg skal bare bede Venstres ordfører om at bekræfte, at det her ikke bare er en helt almindelig sag, der er gået efter bogen.

Kl. 16.35

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg må også sige, at den manglende kritiske holdning til Rusland, som vi har kunnet høre også fra Venstres ordfører, er kommet noget bag på mig, det må jeg sige, og det vil jeg da godt have en forklaring på.

Betyder det, at Venstre, fordi nu specielt George W. Bush og Putin har indledt et partnerskab, så mener, at der er frit slag for, at man ukritisk skal acceptere, at Rusland gennemfører deres folkedrab i Tjetjenien? Og hvad mener Venstre egentlig, når de siger, at man tager det dansk-russiske forhold til efterretning? Der er jo tale om en meget kraftig forværring af det dansk-russiske forhold. Og dér må jeg da sige, at det er rimelig svagt, at man tilsyneladende ikke forholder sig til det overhovedet, men at man bare tager det til efterretning.

Når man har en regering, et regeringsparti, må man da vel gå ud fra, at man i det mindste forsøger at give et svar på, hvordan det dansk-russiske forhold skal håndteres, frem for at man bare tager det til efterretning.

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Først til hr. Søren Søndergaard, der spørger, om der er nogen vilje fra den russiske side til at forhandle med tjetjenerne, hvad man har tænkt sig at gøre i den forbindelse, og hvorvidt der fra den russisk ledede regering er blevet udtrykt ønske om, at man har viljen til at ville forhandle. Til det vil jeg bare sige, at præsident Putin jo gentagne gange, bl.a. den 22. november sammen

med George W. Bush, har tilkendegivet, at der skal findes en politisk løsning på konflikten i Tjetjenien. Også den russiske premierminister har gentagne gange understreget, at der skal findes en politisk løsning på konflikten.

Til det andet spørgsmål fra hr. Søren Søndergaard om undskyldningen vil jeg gerne sige meget klart, at Venstre ikke kan se, hvorfor Folketinget skal beklage forløbet af sagen, da det ikke er Folketinget, der har haft ansvaret for sagen. Det er meget, meget vigtigt at slå fast, at det her er en sag, der er varetaget af de politimæssige myndigheder. Det er ikke en sag, der er varetaget af folketingsmedlemmer.

Til hr. Jeppe Kofod, som lægger mig ord i munden om, at det ikke er en almindelig politimæssig sag, vil jeg gerne sige, at det udtalte jeg mig ikke om på noget tidspunkt i min ordførertale. Jeg sagde, at sagen var håndteret efter bogen. Det er Venstres klare opfattelse, at denne her sag er kørt, som den skulle, og jeg har på intet tidspunkt sagt, at det er en almindelig sag. Jeg anerkender, at det ikke er hver dag, at vi oplever en sag af en sådan karakter i Danmark, men den er håndteret efter bogen.

Og til hr. Holger K. Nielsen: Nu kan jeg se, at den røde lampe lyser, så han får svar senere.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Hr. Troels Lund Poulsen gjorde rede for i sit indlæg, at man mente, konflikten skulle tages op i de relevante fora. Nu vil jeg så godt spørge: Hvor er dét?

Hvis man lyttede til debatten for bare 5 minutter siden, fik man jo nærmest indtryk af, at det skulle være i Dansk Artistforbunds årlige generalforsamling eller noget i den stil, at Venstre mente, det her skulle tages op.

Jeg vil godt spørge: Er det f.eks. tilfældet, at man mener, som tidligere medlem af Folketinget, den nuværende udenrigsminister, hr. Per Stig Møller, mente, at man skal indbringe Rusland for Menneskerettighedsdomstolen, at man skal rejse en sag ved Menneskerettighedsdomstolen omkring russernes behandling af tjetjenerne, eller har man givet det topprioritet, f.eks. i regeringens politiske programmer i forbindelse med formandskabet i EU, at man vil have løst det her? Er det på den måde, at man mener, at det skal løses?

Vil hr. Troels Poulsen godt prøve at give os en forklaring på, efter det, vi lige har oplevet, hvor det er, man mener, at det her skal prioriteres?